

holm, der staaar her bagved, vil maaske ikke holde, hvad han har lovet, men det bliver et Forhold mellem ham og hans Minister, det faa de klare med hinanden, som de kunne, og jeg antager, at det bliver klareret paa den Maade, at det bliver Ministeren, der gaar af med Profitten, og ikke det ærede Medlem.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) vilde ikke lade sig friste til at indlade sig i en Diskussion med mig. Naa, jeg ved godt, at det ærede Medlem for Viborg har kun en Frister, som han følger, men saa bliver Faldet ogsaa saa meget større. Det var det ærede Medlem for Assens (Berntsen), der optraadte som Fristeren i Gaar. Det ærede Medlem for Viborg faldt saa godt, at han har nok af det Fald for mange Dage, og derfor kan det være ret rimeligt, at han er noget varsom med at lade sig friste nu. Men han kan ikke engang følge sin egen Anvisning, han lod sig friste alligevel, han ønskede alligevel en Debat med mig ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem udtalte, at et Medlem af det radikale Venstre havde udtalt, at naar han i sin Tid stemte for Feltskytset, var det ikke, fordi det skulde bruges under den ny Ordning. Det var mig, det ærede Medlem sigtede til, det var paa et Møde, hvor jeg havde den Ære, havde jeg nær sagt, at være sammen med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds. Nej, jeg sagde ved den Lejlighed, at hvad der blev Brug for i den ny Ordning, det brugte vi, og Resten af Kanonerne kan blive staaende paa Tøjhuset. Vi indrette ikke den ny Ordning af vort Forsvar efter de 128 Feltkanoner, men det er det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds vil gøre. Han møder ligesom Manden, der mødte hos Skrædderen med et Knaphul og bad om at faa syet en Frakke efter det Knaphul. Han møder med sine 128 Feltkanoner og siger, at vi skulde have en Ordning, der passer efter disse 128 Kanoner, det kan paa ingen mulig Maade gaa an at spare en eneste af disse Kanoner. Selv om vi kunne faa en Ordning, der er meget bedre og billigere for Landet og mere stemmende med Demokratiets Krav, siger det ærede Medlem dog, at kan der ikke blive Brug for de 128 Kanoner, kan han ikke gaa med dertil. Jeg tror, at den Fremgangsmaade at arrangere den ny Forsvarsordning paa de 128 Kanoner faar det ærede Medlem neppe Tilslutning til hos ret

mange fornuftige Mennesker, ikke engang i sit eget Parti.

Martin Olsen: Angaaende Spørgsmaal om Hilseligten for Kadetter henviste den højtærede Minister til, at han i et tidligere Møde under Behandlingen af Finansloven havde svaret paa dette Spørgsmaal og mente, at det kunde være tilstrækkeligt. Jeg mindes godt det Svar, men det var langt fra fyldestgørende, mener jeg, idet Ministerens Opfattelse og Fremstilling af, hvad der var foregaaet ved Behandlingen af Skoleloven, efter min Mening ikke er rigtig. Der forelaa fra Ministeren Forslag om at slaa fast, at Underofficers eleverne skulde være at betragte som menige. Saa tog Udvalget det Standpunkt i Overensstemmelse med Ministeren, at vi skulde stryge det Forslag, og at vi saa ogsaa skulde betragte de andre to Kategorier som menige. Det var Udvalgets Mening, og det maatte være Rigsdagens Mening, da Lovforslaget blev vedtaget med den Motivering af denne Bestemmelse. Nu at sige, at de have ingen Hilselig, og at de heller ikke have nogen Hilsen at kræve, er ikke fyldestgørende, thi faktisk anse Kadetterne sig berettigede til Hilsen af Underofficererne, og de skyldte i alt Fald ikke Underofficererne nogen Hilsen, som Forholdene ere nu. Jeg har gentagende erklæret, at for mig maa de tage Hilseligten fra dem alle sammen — det er ikke det, det drejer sig om —, men saa skal det være ens for dem alle. Saa længe der er Hilselig, maa det ikke være saaledes, at unge Mennesker, straks naar de komme ind paa denne Skole, i den Grad maa gribes af Hovmod, at de mene at kunne se andre, selv ældre Folk, over Hovedet. Det er en forkert, en daarlig Opdragelse af de unge Mennesker, en meget daarlig Opdragelse.

Den ærede Minister mente, at den Bestemmelse, jeg havde revet ud af Reglementet for Ingeniøreløver, tager lige saa meget Sigte paa at fri dem fra at komme paa Is, hvor de kunde drukne. Men dette vil man alligevel ikke være i Stand til at forhindre. Ja, naar de komme paa Skøjteløberforeningsbanerne her i Byen, ere de for saa vidt sikre nok, men ingen kan forhindre, at de gaa ud andre Steder paa usikker Is, hvis de ellers ville det. Nej, Bestemmelsen er naturligvis indsat for at slaa fast, at paa de bedste Baner maa de komme og ikke paa andre. Men i øvrigt kunde man plukke mange andre Ting ud